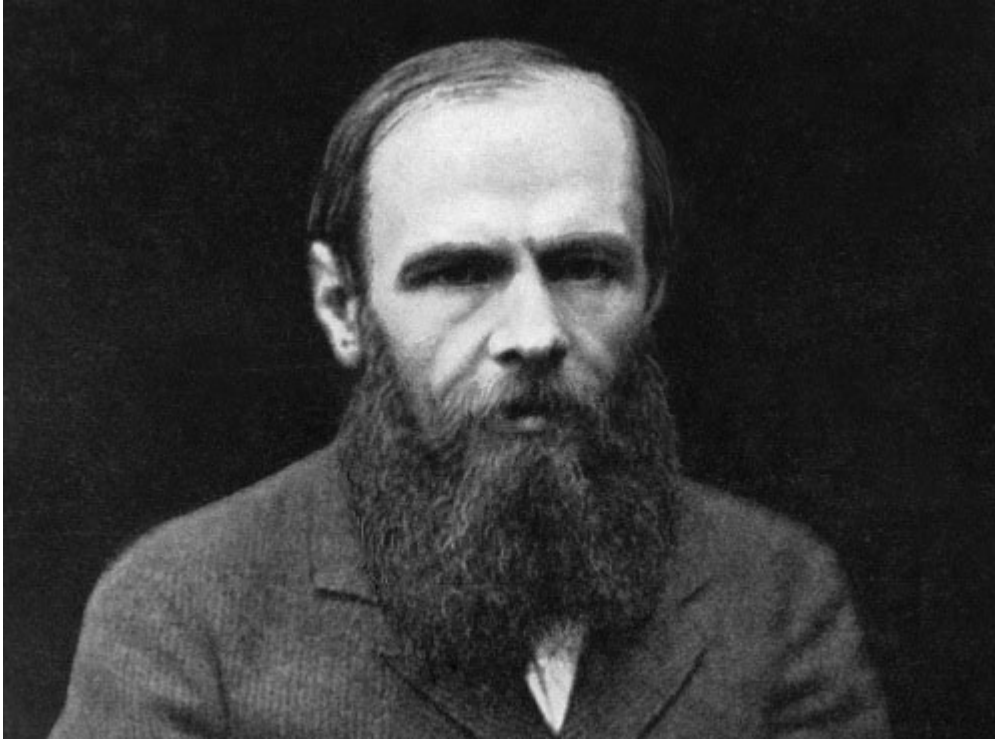

Το έγκλημα το ξέρουμε, η τιμωρία όμως, δεν έχει έρθει ακόμα-η δύναμη της αλληγορίας του Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι-ένα ξεχωριστό αφιέρωμα με τον Γιούλ Μπρίνερ πρωταγωνιστή στους

Ο

ρωσικής

καταγωγής, Φιόντορ Μιχάηλοβιτς Ντοστογιέφσκι (ρωσ. Фёдор Михайлович Достоевский) (1821-1881), υπήρξε κορυφαία μορφή της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

Γεννήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 1821 στη Μόσχα. Ο πατέρας του ήταν γιος κληρικού, και δεν ήταν αριστοκράτης. Σύμφωνα με την παράδοση της εποχής θα έπρεπε να γίνει και αυτός κληρικός, κατόρθωσε όμως να σπουδάσει ιατρική, έγινε στρατιωτικός γιατρός και με τη σταδιοδρομία του αυτή μπήκε στην κληρονομική αριστοκρατία. Ο πατέρας του ήταν «ευγενής πρώτης γενιάς κι από νομική άποψη ανήκε στα προνομιούχα ανώτερα στρώματα, χωρίς όμως κοινωνικό status.» Ο πατέρας του Ντοστογιέφσκι θα αγοράσει το 1831 ένα μεγάλο αγρόκτημα με τρία χωριά και για να εξασφαλίσει την οικογένειά του και για να έχει πρόσβαση στην αριστοκρατία. Έτσι ο νεαρός Φιοντόρ «δεν μεγάλωσε μέσα στη φτώχεια και στη στέρηση» αλλά μέσα σε συνεχείς οικονομικούς υπολογισμούς και παρατηρώντας την πραγματική φτώχεια στους ασθενείς του πτωχοκομείου. Ο πατέρας του θα δολοφονηθεί το 1839 επειδή ήταν ιδιαίτερα μισητός από τους χωρικούς λόγω του σκληροτράχηλου και αυταρχικού του χαρακτήρα. Ο Ντοστογιέφσκι ύστερα από μία αρχική κατ'οίκον διδασκαλία πήγε οικότροφος σε δύο σχολεία στη Μόσχα, ένα από τα οποία γαλλικό. Όταν τέλειωσε το σχολείο συνέχισε τις σπουδές του στην Πετρούπολη σε κρατική στρατιωτική σχολή

μηχανικών και για σύντομο χρονικό διάστημα άσκησε αυτό το επάγγελμα. Το 1843 αποχωρώντας οριστικά από αυτό το επάγγελμα έλαβε την απόφαση να ασχοληθεί αποκλειστικά με τη λογοτεχνία. Αυτό δεν ήταν παρά το αποτέλεσμα μίας μακράς πορείας, η οποία ξεκινούσε από τα χρόνια της σχολικής εκπαίδευσής του: σταθερός ήταν ο προσανατολισμός του στη λογοτεχνία.

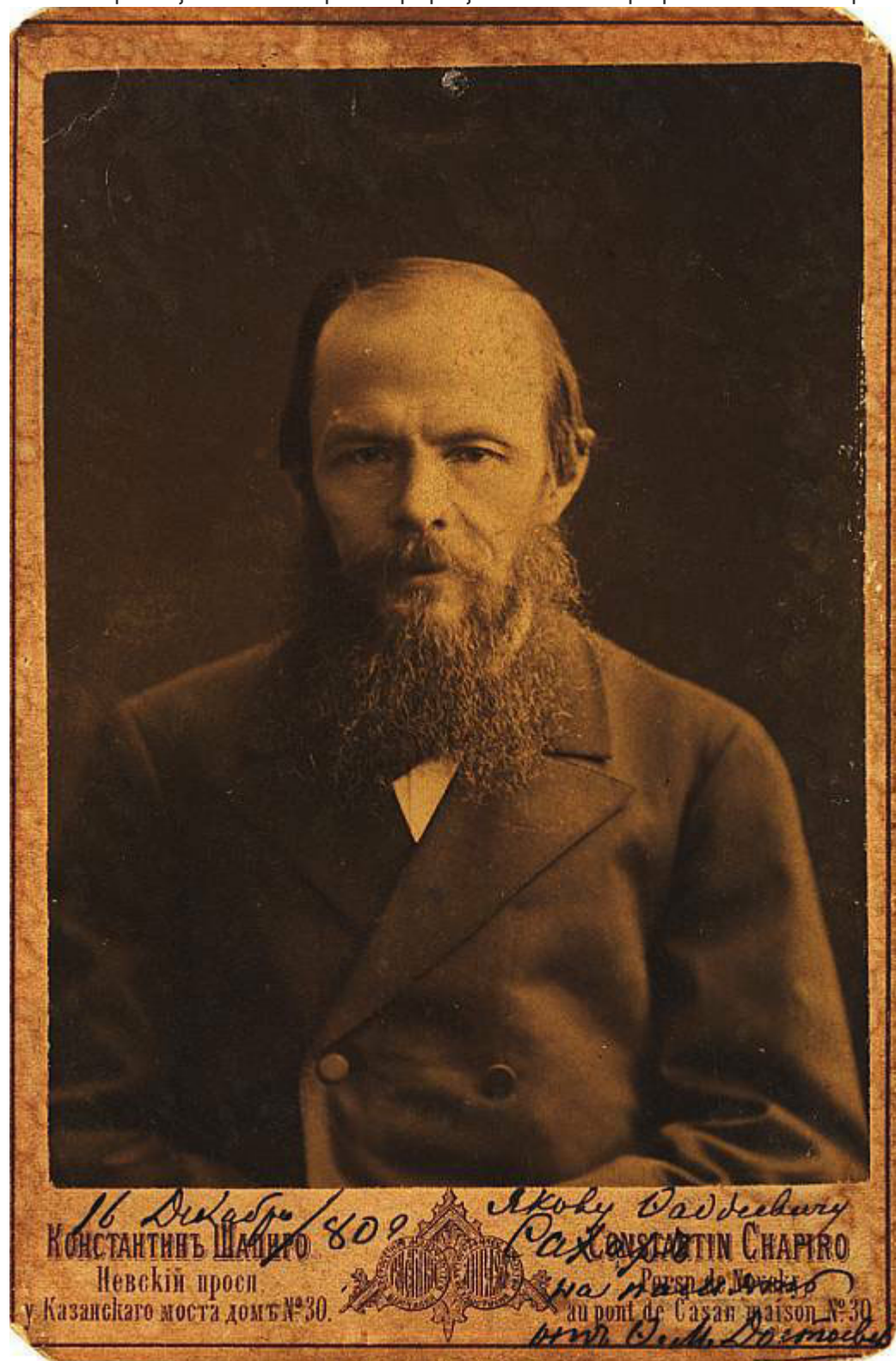

Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι. Πορταίτο από τον Βασίλι Περόφ, 1872

Τον Απρίλιο του 1849 ο Ντοστογιέφσκι συνελήφθη και πέρασε από έκτακτο στρατοδικείο. Η κατηγορία ήταν για συμμετοχή σε προδοτική συνωμοσία.

Την άνοιξη του 1849 είχε προσχωρήσει σε μια πολιτικοφιλοσοφική λέσχη που έγινε γνωστή ως κίνηση Πετρασέφσκι ή οι Πετρασέφσκηδες. Η ποινή που επιβλήθηκε στον Ντοστογιέφσκι ήταν τέσσερα χρόνια καταναγκαστικά έργα και στρατιωτική υπηρεσία ως απλός στρατιώτης για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα. Στο δικαστήριο δεν αρνήθηκε ούτε τις φιλελεύθερες πεποιθήσεις του ούτε το ενδιαφέρον του για τον ουτοπικό σοσιαλισμό, ιδιαίτερα για τις ιδέες του Σαρλ Φουριέ ή τη διαμαρτυρία του για πολλά φαινόμενα της ρωσικής πραγματικότητας. Παρουσίασε τον εαυτό του ως έναν «αφελή-έντιμο ανθρωπιστή και λόγιο ο οποίος απέβλεπε στο γενικό καλό της ανθρωπότητας», κυρίως όμως ήθελε μέσα από την πλούσια βιβλιοθήκη

των Πετρασέφσκι «να γνωρίσει τα νεότερα λογοτεχνικά ρεύματα της Ευρώπης» Το δικαστήριο δεν δέχθηκε αυτή του την εξήγηση και «ίσως είχε τους λόγους του να είναι δύσπιστο» Έτσι από μεταγενέστερες μαρτυρίες είναι λ.χ. γνωστό ότι συμμετείχε ενεργά στην προσπάθεια λειτουργίας παράνομου τυπογραφείου, ενώ «ευκαιριακά είχε δηλώσει πως ήταν διατεθειμένος να πάρει μέρος εν ανάγκη και σε μια ένοπλη εξέγερση».

Στις 16 Νοεμβρίου 1849 ο Ντοστογιέφσκι και οι σύντροφοί του δικάστηκαν και καταδικάσθηκαν σε θάνατο.

Ακολούθησε ένας πόλεμος νεύρων με εικονικές εκτελέσεις και ατέλειωτες ώρες παραμονής σε μια πλατεία της Πετρούπολης, στις 22 Δεκεμβρίου του 1849, σε αναμονή του εκτελεστικού αποσπάσματος.

Η ποινή του μετατράπηκε τελικά σε τετραετή εξορία και καταναγκαστικά έργα στο Ομσκ της Σιβηρίας.

Crime and Punishment

Το φθινόπωρο του 1855 έγινε υπαξιωματικός και τον επόμενο χρόνο προήχθη σε αξιωματικό. Τον Μάρτιο του 1859 του επιτράπηκε να επιστρέψει στην Ευρωπαϊκή Ρωσία, όχι όμως ακόμα στις μεγάλες πόλεις. Αυτό θα γίνει τον Δεκέμβριο του 1859.

Η πρώτη σύζυγος του, Μαρία Ισαγιεβα

Την περίοδο παντρεύεται «μία πραγμα από ανιάτο

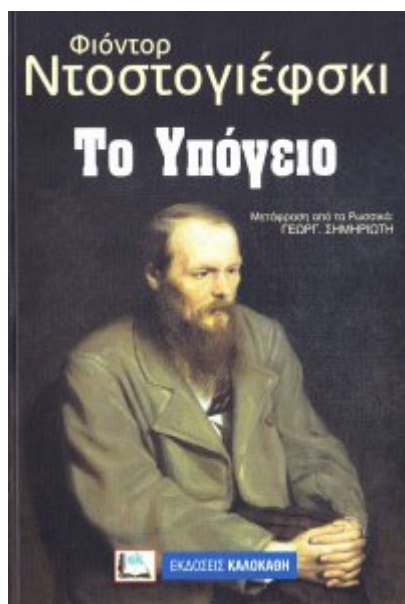
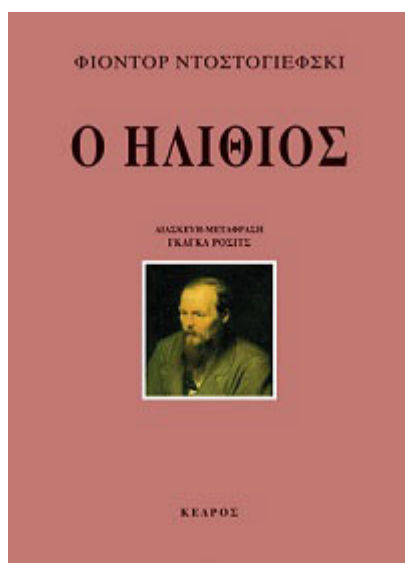
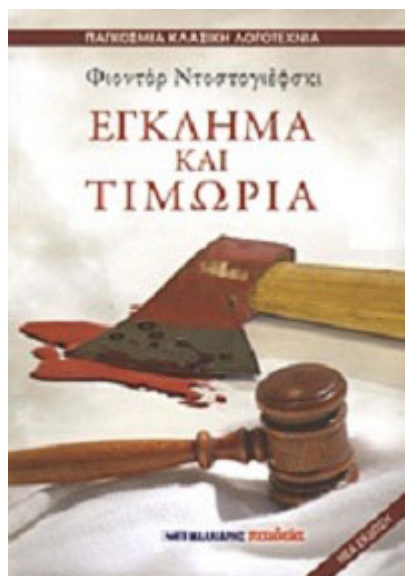

γάμο: γνωρίζει και είχε χηρέψει. Ήταν συνάμα όμως έπασχε υστερική, αν όχι

ψυχοπαθής.»

Το 1859 επέστρεψε στην Πετρούπολη και εξέδωσε μαζί με τον αδελφό του δύο περιοδικά τα οποία, όμως, δεν σημείωσαν επιτυχία με αποτέλεσμα ο Ντοστογιέφσκι να βρεθεί καταχρεωμένος. Ο μόνος τρόπος για να συγκεντρώσει χρήματα και να ξεπληρώσει τα χρέη του ήταν η συγγραφή. Την ίδια περίοδο εκδηλώθηκε το σχεδόν νοσηρό του πάθος για τα τυχερά παιχνίδια-ακριβώς ως αποτέλεσμα αυτής της οικονομικής δυσχέρειας- που τον έφερε στο χείλος της υλικής και της σωματικής καταστροφής.

Σε αυτό το διάστημα έγραψε τα καλύτερα του έργα:

Ο παίκτης, Οι αδερφοί Καραμαζώφ, Έγκλημα και Τιμωρία, Ο Ηλίθιος, Οι δαιμονισμένοι. Όταν κατάφερε πλέον να ανασάνει από το βάρος των χρεών ανέλαβε τη διεύθυνση του περιοδικού

“Πολίτης” και λίγα χρόνια αργότερα εξέδωσε το δικό του περιοδικό, Το Ημερολόγιο Ενός Συγγραφέα, που σε αντίθεση με τις προηγούμενες εκδοτικές εμπειρίες σημείωσε τεράστια επιτυχία.

The Brothers

Στις αρχές Ο
σ’ ένα διαμέ
επίπλωση, ο

του μετακόμισε
με την ταπεινή
του Οι αδελφοί

Καραμαζώφ.

Η δεύτερη σύζυγός του Άννια, με τα παιδιά του Fyodor Fyodorovich and Lyubov Fyodorovna.

Η απόφαση
του στις 16

κό θάνατο του μικρότερου γιου
κληρονομήσει από τον ίδιο τον

πατέρα του.

Ο Ντοστογιέφσκι, πέρα από επιληπτικός, υπέφερε σ' όλη του τη ζωή και από ασθένεια των πνευμόνων. Στις 26 Γενάρη του 1881, είχε μια σοβαρή πνευμονική αιμορραγία. Το βράδυ της ίδιας ημέρας κάλεσαν τον ιερέα της γειτονικής Εκκλησίας του Αγίου Βλαντίμιρ κι ο Ντοστογιέφσκι εξομολογήθηκε και δέχτηκε τη Θεία Κοινωνία. Όπως γράφει στο "Ημερολόγιό" της η Άννα Γρηγόριεβνα Ντοστογιέφσκι, όταν διαβεβαίωνε τον Ντοστογιέφσκι ότι θα ζούσε ακόμη για πολλά χρόνια, εκείνος της απάντησε: "'Όχι, το ξέρω, θα πεθάνω σήμερα! Άναψε μια λαμπάδα, Άννια, και δος μου το Ευαγγέλιο".

Στις 28 Γενάρη του 1881, ώρα 8.36 το βράδυ, ο Φιοντόρ Μιχαήλοβιτς Ντοστογιέφσκι άφησε την τελευταία του πνοή. Τα νέα για το θάνατο του Ντοστογιέφσκι τάραξαν αφάνταστα τους Ρώσους της Αγίας Πετρούπολης.

Για δυο συνεχείς ημέρες, 29-30 του Γενάρη, το διαμέρισμα της Οδού Κουζνέτσου αριθ. 5 κατακλυζόταν από κόσμο, που συνέρρεε για το τελευταίο αντίο - μπροστά στο ξεσκέπαστο φέρετρο στη μέση του γραφείου του - στον πολυαγαπημένο του συγγραφέα. Όλα τα δωμάτια του σπιτιού ήταν κατάμεστα με κόσμο. Μεγάλες μορφές της ρωσικής λογοτεχνίας συνωστίζονταν γύρω από το φέρετρό του.

Το διαμέρισμα
μέχρι το θάνατο
Εκκλησία του

1/2 χρόνια
ε θέα στην
αία χρόνια

της ζωής του.

Το σπίτι που έζησε και πέθανε ο Ντοστογιέφσκι στην Αγία Πετρούπολη, Οδός Κουζνέτσκι αριθ. 5

Το Νοέμβριο του 1991, με τη συμπλήρωση 150 χρόνων από τη γέννηση του συγγραφέα, το Μουσείο Ντοστογιέφσκι της Αγίας Πετρούπολης άνοιξε στο κοινό τις πύλες του.

Πηγή: eirinika.gr